

alene havde en forpligtende Karakter, fra det Synspunkt, som jeg havde fremdraget i det foregaaende Møde, men ogsaa fra det Synspunkt, at den indeholdt et Paabud til Ministeren om at forbruge af Reservecensens Midler salva eller med Bedligholdelse af Kassebeholdningen uantastet, hvorom jeg henviser til Tidendens Sp. 2,650. Denne Bemærkning af mig, som i Dvrigt ikke hørte med til de Raisonnerter, som jeg nærmest gjorde gjældende, ere i Mødet igaar af den høitærede Justitsminister blevne betegnede med et meget stærkt Udtryk, som jeg for mit Bedkommende dog vil se opvejet af de senere paafulgte Udtalelser af en Velvillie, paa hvilken jeg sætter overordentlig Pris, og som jeg ogsaa er overvist om kun ganske temperært var undertrykt, da han brugte det stærke Udtryk, som ganske vist, idet det blev fremført med den høitærede Ministers, for ikke at sige Regeringens, hele Autoritet, maatte sætte mig i en meget mislig Forvarsstilling, under hvilken jeg derfor maatte skønne dobbelt paa den Paatale af Udtrykket, der reistes af min høitærede Sidemand (Strup).

Formanden: Det ærede Medlem lægger ganske vist for Meget ind i en enkelt igaar falden Ytring. Hvis det ærede Medlem havde Ret i sin Opfattelse af den, havde det været min Pligt som Formand at værne det ærede Medlem, men jeg har ikke følt, at der var Anledning for mig til at gjøre Noget i den Retning. — Det ærede Medlem har fremdeles Ordet.

Klar: Ja, jeg veed ikke, til hvilke Ord fra min Side den høitærede Formand sigtede ved denne sin Bemærkning, saa at jeg ikke kan forklare mig nærmere. — Den høitagtede Justitsminister brugte igaar det Udtryk — jeg skal ikke mere sige „det stærke Udtryk“, thi det var vel disse Ord, der stødte den høitærede Formand — „med Grundloven i Haanden“. Jeg bekjender at jeg hidtil har troet, at Grundlovens Bestemmelser ingenlunde vare tilstrækkelige til Fortolkningen af Indtægtsbevillingerne paa Finansloven, og jeg erfare jo ogsaa nu, at endogaa dens faa Bestemmel-

ser herom i Virkeligheden ere Gjenstand for en forskjellig Fortolkning. Thi, naar den høitagtede Justitsminister betegnede det som en Selsølg, at en Finansminister, til enhver Tid kan indkassere en hvilken som helst Indtægt, f. Ex. en Gave til Statskassen, uden Hensyn til om der haves Gjemmel dertil i Finans- eller Tilleggsbevillingslove eller ikke, saa er der, som bekjendt, dog disse Meninger imellem de Lærde om, hvorvidt Rigtigheden heraf maatte være støttet til Andet end Praxis. Net, Grundlovens Bestemmelser ere tilvisse ikke tilstrækkelige; de slaa ikke til til en Fortolkning af Indtægtsbevillingerne. Disse maa formentlig fortolkes i Henhold til Sagens Natur og efter den gjensidige Forstaelse, og de gjensidige Forudsætninger, paa hvilke hele Finanslovens Udførelse hviler. Jeg har nu spurgt, hvad der ligger i en Indtægtsbevilling af den her omtalte Karakter. Den høitagtede Justitsminister svarede dertil igaar, at Finansministeren havde fuld Magtfuldkommenhed til, saakremt han havde Penge nok i Kassen, da aldeles at undlade at benytte Bevillingen. Jeg har derimod tilladt mig at udtale en modsat Mening, nemlig den, at Finansministeren ikke havde den fulde Magtfuldkommenhed, som i saa Henseende hævdedes for ham, idet Finansloven ved den Balance, som den fører til, indicerer det Forbrug af Kassebeholdningen, som man har fundet forvarligt, og idet Finansloven, naar Finansministeren for at afholde de bevilgede Udgifter maa vælge imellem enten at benytte en Indtægtsbevilling af den Karakter, som her omtales, eller at gaa til Kassebeholdningen, saa netop henviser ham til Benyttelse af den nævnte Bevilling. Jeg saar maasse ikke Medheld hos Mange i en saadan Anskuelse, og den kan maasse ogsaa være feilagtig; men det forekommer mig dog ikke, at den fortjener at betegnes som „monstrøs“. Jeg skal i Dvrigt selsølgelig ikke nu fortsætte Debatten hverken om dette Ord eller om Realiteten, og jeg skulde overhovedet gjerne have forholdt mig aldeles taus lige over for hvad den høitagtede Justitsminister igaar udtalte, hvis jeg ikke maatte neblægge en Indsigelse imod et enkelt Punkt i hans Ytringer. Den høitagtede Justitsminister havde fundet